

Nr 418.

Av herr Staxäng m. fl., i anledning av Kungl. Majt:s framställning om anslag till Bidrag till skogsvårdsstyrelserna: Avlöningar.

De i år under nionde huvudtiteln förordade anslagen till skogsvårdande ändamål torde med hänsyn till rådande ekonomiska läge icke komma att föranleda större ändringar från riksdagens sida. Många med oss torde dock vilja anmäla betänkligheter mot att departementschefen funnit sig kunna pruta ned skogsstyrelsens hemställan om bidrag till skogsvårdsstyrelsernas omkostnader med drygt 800 000 kronor, trots att innevarande budgetårs anslag synes komma att visa sig helt otillräckligt, och dessutom väsentligt ökade skogsvårdsavgifter, som väl få anses förbehållna skogsvården, under nästa år beräknas stå till förfogande för såväl detta som andra angelägna skogsvårdande ändamål.

Även om vi i anslagsfrågan nöjer oss med denna erinran, ha vi ansett oss nödsakade begära viss ändring, i enlighet med skogsstyrelsens hemställan, av departementschefens förslag till tjänsteändringar och personalförstärkningar hos skogsvårdsstyrelserna.

Skogsstyrelsen föreslog i sina medelsäskanden den 30 augusti 1952 samt tilläggspetita av den 25 oktober samma år (statsverkspropositionen IX huvudtiteln, s. 312) vissa tjänsteförändringar och personalförstärkningar, som styrelsen fann nödvändiga för att skogsvårdsstyrelseverksamheten skulle kunna bedrivas på ett tillfredsställande sätt. De s. k. personalförstärkningarna avsåg emellertid i stort sett icke någon egentlig personalökning utan i flertalet fall endast en överflyttning av avlöningskostnader från skogsvårdsstyrelsernas omkostnadsanslag eller från norrländska skogsproduktionsanslaget. Departementschefen har dock icke ansett sig kunna gå med på en sådan överflyttning. Av de av skogsstyrelsen föreslagna personalförändringarna har sålunda allenast tre tjänster tillstyrkts, nämligen en distriktsjägarmästartjänst i Jämtlands län samt en länsskogvaktartjänst och en biträdande länsskogvaktartjänst i Värmlands län. Ämbetsverkets förslag om överföringar från extra ordinarie till ordinarie stat respektive från extra anställning till extra ordinarie (härutinnan hänvisas till IX huvudtiteln, s. 312) har departementschefen funnit sig kunna biträda allenast i så måtto att han föreslår, att två kontorsbiträden överföres till ordinarie stat.

Det är helt naturligt, att i nuvarande läge sträng återhållsamhet måste iakttagas, när det gäller att inrätta nya tjänster eller att ombilda redan

befinliga. Alla krafter måste helt visst inriktas på att söka begränsa statsutgifterna. Det vill emellertid synas, som om vissa av de av skogsstyrelsen framförda men icke bifallna förslagen, vilka synes särskilt angelägna, skulle kunna genomföras, utan att statsutgifterna därför skulle komma att nämnvärt öka. De förslag, som därvid åsyftats, är de under punkterna 2 a) och d), 3 h) och 7 på s. 312 i statsverkspropositionen upptagna.

Förslagen avser:

- 1) uppflyttning av länsjägmästartjänsten i Kopparbergs län från lönegrad Ca 34 till lönegrad Ca 37;
- 2) uppflyttning av kassörstjänsten i samma län från Ca 21 till Ca 23;
- 3) överförande å extra ordinarie stat av 1 assistent i Cg 25 (Hallands län) och 8 biträdande länseskogvaktare i Cg 12 (Stockholms, Östergötlands, Jönköpings, Kalmar norra, Kristianstads, Skaraborgs, Västmanlands och Västernorrlands län);
- 4) inrättande av 10 tjänster för biträdande länseskogvaktare i Ca 12 (Östergötlands, Kalmar södra, Malmöhus, Jämtlands och Västerbottens län vardera en samt Värmlands län 5).

Departementschefen har med anledning av dessa förslag allenast ansett sig kunna tillstyrka, att en tjänst såsom biträdande länseskogvaktare inrättas i Värmlands län.

De under punkterna 1) och 2) upptagna förslagen betingas av den ur arbets- och ansvarssynpunkt orimliga gränsdragning, som blivit resultatet av tjänsteförteckningskommitténs av statsmakterna godtagna förslag beträffande skogsvårdsstyrelserna. Att denna gränsdragning icke får anses såsom tabu framgår klart av statsutskottets av skogsstyrelsen återgivna uttalande (utl. nr 153) vid tjänsteförteckningsfrågans behandling vid 1952 års vårriksdag. Härutöver kan hänvisas till samma utskotts utlåtande nr 230, s. 10, första stycket, vid nämnda frågas behandling vid samma års höstriksdag. Förutom de rent sakliga skäl, som tala för att ett tillrättaläggande snarast bör komma till stånd, kan för en omedelbar åtgärd i nämnda syfte jämväl åberopas, att den nuvarande innehavaren av länsjägmästartjänsten i Kopparbergs län avgår med pension redan i slutet av nästkommande budgetår och alltså icke kan komma i åtnjutande av vare sig löne- eller pensionsförbättring, om ej en lönegradsuppflyttning vidtages redan fr. o. m. detta budgetår enligt vad skogsstyrelsen föreslagit.

Skogsvårdsstyrelserna har med åren fått allt större svårigheter att i konkurrens med domänverket och enskilda arbetsgivare försäkra sig om dugande yngre arbetskraft med skogshögskole- eller skogsskoleutbildning. En av de främsta orsakerna härtill har varit avsaknad av möjlighet att bereda vederbörande pensionsberättigande anställning. Förhållandena har visserligen avsevärt förbättrats fr. o. m. innevarande budgetår, genom att vissa tidigare såsom extra upptagna tjänster ombildats till extra ordinarie. Det så-

lunda erhållna antalet extra ordinarie tjänster är emellertid otillräckligt för att ernå en tillfredsställande rekrytering. Det måste därför anses i hög grad angeläget, att ett ytterligare antal pensionsberättigande tjänster kan få inrättas i enlighet med vad skogsstyrelsens under punkt 3) ovan redovisade förslag innebär. Förslaget torde icke behöva möta någon invändning vare sig ur principiell synpunkt eller kostnadssynpunkt, då det här är fråga om tjänster, som redan finnes inrättade och prövats vara stadigvarande behövliga och beträffande vilka någon principiell ändring av löneställningen ej heller ifrågasättes. På grund av tjänsteförteckningsrevisionen bör emellertid lönegradsplaceringen — som, därest någon överföring till extra ordinarie stat ej skedde, skulle bli Cg 14 — ändras till Ce 14. Överföringen till extra ordinarie stat medför alltså icke någon ökad belastning av avlöningsanslaget.

Vad angår det under punkt 4) ovan upptagna förslaget om utökning av antalet tjänster för biträdande länsskogvaktare kräves med hänsyn till de vidgade uppgifter, som under senare år pålagts skogsvårdsstyrelserna, framför allt på undervisningens område, större tillgång till skogsskoleutbildad personal än tidigare. Att år efter år anställa sådan för olika uppgifter behövlig personal endast såsom tillfällig på bekostnad av driftsmedel medför sådana olägenheter och svårigheter ur personalrekryteringssynpunkt, att förhållandena icke bör få fortsätta. Skogsstyrelsens förslag om 10 nya tjänster under avlöningsanslaget ligger långt under vad som ur verksamhetens synpunkt är önskvärt, men i nuvarande läge har det ansetts nödvändigt att begränsa kravet till detta antal, vilket får anses såsom ett minimum för att verksamheten skall kunna fortlöpa tillfredsställande. Utöver vad departementschefen föreslagit bör alltså tillkomma 9 tjänster för biträdande länsskogvaktare. Av skäl som anförts beträffande det under punkt 3) ovan upptagna förslaget bör dessa tjänster uppföras såsom extra ordinarie. Skulle hinder häremot anses böra möta, torde tjänsterna likväl för nästkommande budgetår kunna till nöds inrättas endast såsom extra. Kostnadsökningen för genomförande av detta förslag torde få anses förhållandevis obetydlig.

Med stöd av det ovan anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta

1. uppflyttning av länsjägmästartjänsten i Kopparbergs län från lönegrad Ca 34 till lönegrad Ca 37;
2. uppflyttning av kassörstjänsten i samma län från Ca 21 till Ca 23;
3. överförande å extra ordinarie stat av 1 assistent i Cg 25 (Hallands län) och 8 biträdande länsskogvaktare i Cg 12 (Stockholms, Östergötlands, Jönköpings, Kalmar norra, Kristianstads, Skaraborgs, Västmanlands och Västernorrlands län) samt
4. inrättandet av 10 tjänster för biträdande länsskogvak-

tare i Ce 12 (Östergötlands, Kalmar södra, Malmöhus, Jämtlands och Västerbottens län vardera en samt Värmlands län 5).

Stockholm den 27 januari 1953.

<i>Manne Ståhl.</i>	<i>Eric Nilsson</i> i Svalöf.	<i>Ernst V. Staxäng.</i>
<i>A. Widén.</i>	<i>Leif Cassel.</i>	<i>C. O. Carlsson</i> i Bakeröd.
<i>Rolf Eliasson.</i>	<i>Nils Agerberg.</i>	<i>Jöns Nilsson.</i>
		<i>Gust. Nilsson</i> i Göingegården.

Nr 419.

Av herr *Magnusson m. fl.*, om ökat anslag till väg- och flottledsbyggnader i enskild ägo.

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 345.)

Stockholm den 27 januari 1953.

<i>Erik Magnusson.</i>	<i>Rolf Eliasson.</i>	<i>Nils Agerberg.</i>
<i>Ernst V. Staxäng.</i>		<i>Sven Svensson</i> i Krokstorp.
